

De vorige keer heb ik u verteld dat ik een aantal preken zal houden over de eigenschappen van God. Toen ging het over God die de alfa en omega is. De eerste en de laatste, degene die ons gemaakt heeft, degene die tijdens ons leven bij ons is én degenen waar we later bij zullen zijn. Eigenlijk passen de twee eigenschappen waar ik het vandaag over wil hebben hierbij.

PP1

Gods alwetendheid – waardoor het onmogelijk is om iets voor Hem verborgen te houden.
Gods alomtegenwoordigheid – waardoor Hij altijd aanwezig is.
Twee bijzondere eigenschappen, die wij ons heel moeilijk kunnen voorstellen.

Lezen: Psalm 139:1-10

1-6: Gods alwetendheid.

PP2

Het verhaal van een Griekse beeldhouwer.

Een Griekse beeldhouwer die een beeld aan het maken was voor een tempel, was heel zorgvuldig de achterkant van het beeld aan het bewerken. Iemand zei tegen hem: 'Je moet dat deel van het beeld niet afwerken, want het wordt toch in een muur verwerkt. Niemand kan het zien'. De beeldhouwer antwoordde: 'De goden kunnen in de muur kijken'.

De beeldhouwer had geen correct idee over de goden, maar wel een correct idee over hoe God is. Wij hebben allemaal een deel van ons leven, ons geloof dat geen mens kan zien.

Vaak zijn wij zoals degene die tegen de beeldhouwer zei dat hij de achterkant niet moest bewerken. We moffelen graag onze slechte kantjes weg en tonen alleen het beste. Maar... wie ben je als niemand kijkt?

Wij zouden moeten zijn als de beeldhouwer. Ons verborgen deel moet even perfect zijn als het deel dat door anderen gezien kan worden. Dat verborgen deel is namelijk wel zichtbaar voor God.

PP3

In de eerste 6 verzen gaat het vooral over Gods alwetendheid. Heel wat onderdelen van ons leven komen aan bod in deze verzen. God doorgrondt en kent mij. Dit is een belangrijk begin. God doorgrondt en kent: doorgronden betekent iemand van binnen en van buiten kennen. Geen oppervlakkigheid. Als er staat dat God ons kent, is dat in de diepte. Is het niet prachtig dat er staat dat God 'mij' kent? Er staat niet zomaar dat God alle dingen kent, nee, er staat dat hij mij kent. Persoonlijk.

- Hij doorgrondt mij. En dus kent hij mijn zitten en staan. Het kan hier gaan over ons letterlijk zitten en staan; al onze daden, de gewoonste zaken – bv. smeren van een boterham, tot de belangrijkste – bv. het kiezen van een job. Maar... het kan hier ook gaan over ons figuurlijk zitten, als we het moeilijk hebben, en ons staan, als we trots zijn.

- God verstaat mijn gedachten. Er gaan elke dag duizenden gedachten door ons heen. Wij kunnen die zelf niet allemaal volgen. Maar... God verstaat ieders duizenden gedachten. Te weten dat er 6 miljard mensen rondlopen op aarde, allemaal met hun duizenden gedachten. In vers 6 zegt David – het begrijpen is mij te wonderbaar, te verheven, ik kan er niet bij. Nee, ik kan er niet bij. Hoe kan dat nu? En toch is het zo. God is zo persoonlijk met ons bezig, dat hij mijn gedachten verstaat. Onbegrijpelijk.

- Het gaat hier verder over onze daden – ons gaan. Maar niet alleen dan kent en doorgrondt God ons. Ook als wij slapen is hij er.

- Elk woord, uitgesproken of nog net niet uitgesproken, op mijn tong, kent God volkomen. Dit ligt dan weer in de lijn van onze gedachten die Hij kent.

- God is van achteren en van voren. Spurgeon schreef hierover dat het lijkt op een hinderlaag. Naar voor kunnen we niet meer, want daar is God. Maar ook naar achter, vluchten, kan niet meer, want ook daar is God. Dat klinkt misschien negatief. God doorgrondt ons, ziet alles wat we denken, doen, zeggen en kent dus ook onze fouten, weet dat we zondigen. Wij kunnen onze zonde niet verstoppen voor Hem. Dat klinkt negatief, maar dat is het niet. Weet u, het dwingt ons om eerlijk te zijn tegen God. Liegen tegen andere mensen lukt soms nog, maar liegen tegen God is behoorlijk dwaas. De wetenschap dat God overal is, mag ons leren eerlijk te zijn tegen God. Ik denk trouwens niet dat we dit omgeven van achteren en van voren alleen moeten zien als God die ons confronteert met onze zonde. Ik geloof dat het ook iets heel moois is. God ondersteunt ons van achteren en van voren. We vallen niet, want Hij is overal.

Gods alwetendheid komt hierop neer: Het is onmogelijk iets voor Hem verborgen te houden. Is dit verschrikkelijk? Voor sommige mensen zeker. Als je iets voor Hem verborgen wilt houden, heb je een dik probleem. Zoals ik al heb gezegd, gaat dat namelijk niet.

PP4

Ik begrijp dat sommige mensen daardoor God zien als het bekende oog – God ziet mij, hier vloekt men niet. Heel beklemmend. Of als het ondertussen heel bekende en al even beklemmende ‘Big brother is watching you’. Je kan niets doen of God staat klaar met de beschuldigende vinger.

Ik geloof niet dat dat het beeld is dat Bijbel ons wil geven van God. Kijk eens naar het tweede deel van vers 5 – *Gij legt uw hand op mij*. Daar is niets beklemmend aan. God legt Zijn hand op mij, op u. Aan de ene kant geeft dat het idee van sturen, God die ons met Zijn hand – zacht – in een bepaalde richting wil hebben. Maar aan de andere kant geeft dat, naar mijn aanvoelen, nog meer het idee van liefde, genegenheid, gemeenschap. God wil ons kennen, niet om ons met de vinger te kunnen wijzen, maar om Zijn liefde aan ons te kunnen tonen.

7-12: Gods alomtegenwoordigheid.

PP5

Spurgeon vertelde ooit een verhaal van een man, een atheïst, die zich bekeerde, door een eigen daad.

PP6

Hij schreef op een blad papier: ‘God is nowhere’ (het moet in het Engels, in het Nederlands klopt het niet), en hij zei tegen zijn kind dat die het moest lezen. Hij wou van zijn kind ook een atheïst maken.

PP7

Het kind spelde het: ‘God is n-o-w h-e-r-e, God is now here’. Het kind las de waarheid in plaats van de leugen en de atheïst werd hier door geraakt.

God is nu hier. Dat is voor ons moeilijk om te vatten. Ik ben nu hier, dat betekent dat ik hier ben. Ik ben nu niet ook aan het slapen. Wat wel mogelijk is en dat is misschien bij een aantal van jullie nu het geval, is dat jullie gedachten ergens anders zijn (hehe). Maar dat houdt dan in

dat je gedachten elders zijn en niet hier. Probeer maar eens op drie verschillende plaatsen aanwezig te zijn en je erop te concentreren. Veel succes. Dat kan een mens niet. Maar God...

Waarheen zou ik gaan voor uw Geest? Zou ik ergens uw aanwezigheid kunnen ontvluchten? Zou ik op een plaats kunnen zijn waar u niet bent? Deze vraag stelt David. Niet dat hij dat graag wilt doen. Maar... stel dat ik iets wil verbergen voor God, wat eigenlijk niet gaat, want God is alwetend, waarheen moet ik dan gaan?

Naar de hemel? God is daar. Natuurlijk, want dat is Zijn woonplaats. Er zijn meerdere passages in de Bijbel die vertellen hoe ontzagwekkend Gods aanwezigheid in de hemel is. Als mensen in de Bijbel in een visioen in de hemel komen, vallen ze neer, omdat ze merken hoe nietig ze zijn in Gods aanwezigheid.

Als ik van de hel mijn bed zou maken, dan nog zou God daar zijn. Dat is verrassend. We verwachten Gods aanwezigheid niet echt in de hel. Job 26:6 zegt:

Het dodenrijk ligt voor Hem open, het verderf heeft geen bedekking.

Maar... waar Gods aanwezigheid in de hemel ontzag en glorie teweegbrengt, brengt Gods aanwezigheid in de hel verschrikking teweeg. Dit vers geeft aan dat je werkelijk nergens naartoe kunt, als je uit Gods aanwezigheid wil vluchten. Niet naar de hemel, wat logisch is, maar ook niet naar de hel, wat niet zo logisch is.

Nam ik vleugelen van de dageraad: heel poëtisch. Het gaat hier over de stralen van de zon die heel snel over de aarde vliegen. Dus zelfs als je zo snel zou kunnen vliegen als de stralen van de zon over de aarde vliegen, dan nog zou God bij je zijn. En al ging je wonen aan het uiterste van de zee – één of ander nog niet ontdekt of bewoond eilandje – dan nog zou je ontdekken dat God er is.

God is altijd aanwezig. God is met 6 miljard mensen tegelijk bezig, Hij is tegelijk aanwezig op verschillende plaatsen. Je kan niet vluchten voor Zijn aanwezigheid. Is dit verschrikkelijk? Ja, als je niets van Hem wilt weten. Als je God helemaal uit je leven wilt bannen. Sommige mensen slagen daar behoorlijk in, tot ze sterven. Dan is er geen ontkomen meer aan. De confrontatie met God komt vroeg of laat.

PP8

Om het oog en Big Brother er weer bij te halen, ik begrijp dat sommige mensen dat gevoel krijgen.

Maar weerom, ik geloof niet dat dat het beeld is dat de Bijbel ons wil geven van God. Kijk eens in vers 10. Dit gaat verder op vers 9 – zelfs al zou ik tot het uiterste van de aarde gaan, dan nog zou uw hand mij geleiden, uw rechterhand mij vastgrijpen.

PP9

Dit geeft weer wat ik wil zeggen. Geen Big Brother, maar een liefhebbende Vader die Zijn kind leidt. Twee belangrijke onderdelen hierbij: God heeft ons lief en Hij leidt ons.

- God heeft ons lief. Zoals een vader die het beste voorheeft met zijn kind. Met dit verschil: een vader, zoals ik, maakt fouten, doet dingen die hij beter niet had kunnen doen. Onze hemelse Vader maakt geen fouten.

- God leidt ons. Dat is geen Big Brother houding, zoals ik al eerder zei, maar het is wel nodig dat God ons als het nodig is, corrigeert. Gods hand is een sturende hand. Zoals ook op de foto. Als het kindje te ver in het water zou gaan, zou de vader het terug moeten trekken. Zo moeten wij God ook toelaten ons weg te trekken van zaken die niet goed zijn voor ons.

Slot

God is alwetend en alomtegenwoordig. Niets dat we denken, zeggen of doen, is onbekend bij God. We kunnen nergens heen zonder God, overal is Hij aanwezig. Dat is niet erg, God is geen Big Brother die klaarstaat om ons te vervloeken of wat dan ook. Twee keer staat er in het gedeelte in Psalm 139 dat Zijn hand er is. God legt Zijn hand op ons, Zijn hand geleid ons. Het is een liefdevolle en sturende hand.

Willen wij ons laten sturen door die hand?